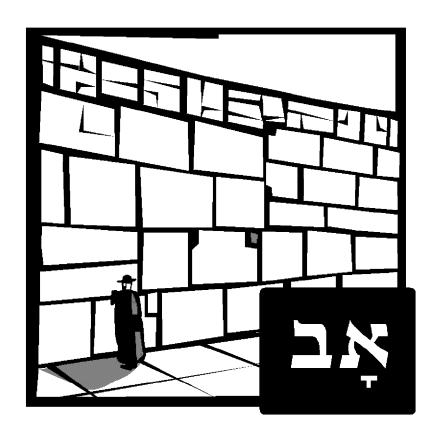
TISHA B'AV: A DAY OF COMFORT

Prepared By: Rabbi Boaz Tomsky

July 21, 2007

Outline

- 1. Give Me 5...Like It Or Not משניות תענית פרק ד'
- 2. The 9th Or The 10th? Choose Your Poison. תענית דף כם.
- 3. I Make No Beef About This מנהג (and no whining either) ש"ע א"ח סימן תקנח
- 4. Get A Job (actually a part time job) שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנד
- 5. Those Chairs Must Be Really Uncomfortable. שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנם
- 6. When's Dinner Gonna' Be Ready? שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנמ
- 7. A Tefillin Story From Maine שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנה
- 8. Happy Holidays? שלחן ערוך אורה חיים סימן תקנם
- 9. This Must Be A Type-O. תהלים פרק עט
- 10. A Story Of A Prince and His Angry Daddy. דורש רבה איכה פרשה ד סימן יד
- 11. Getting Angry at Those Bad, Bad Rocks. תוספות קידושין דף לא:
- 12. Coming Soon: Mabul 2 (We Got Bad Reviews) איכה ישבה חבצלת השרון
- 13. Can I Borrow Some \$\$? I'm Good For It. פ' פקודי ומדרש רבה פרשה נא סימן
- 1014. You'll Get It With Backward Thinking. בעל המורים ספר שמות פרק לח
- 15. I'm Glad I'm NOT A Charity Case. לך ה' הצדקה
- 16. Rabbi Yehuda Kept A Strict Diet. לענית דף ל.
- 17. Answer Some Q's Already! You Only Have A Few Minutes Left (And We Want To Have A Fleishig Slashosh Seudot!) שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנו
- 18. My Lips Are Sealed (At Least Until 12:00) ש"ע א"ח סימן תקנם ומגילת איכה
- 19. A Promise Is A Promise (L.D.) זכריה פרק ח' ומכות דף כד:
- 20. That's \$200 Fine For Littering! תוספות קידושין דף לא:
- 21. We Want Moshiach NOW-With THEIR Help.

משניות תענית פרק ד'

ו חֲמִשָּה דְבָרִים אֵרְעוּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּשִבְעָה עָשֶּׁר בְּתַמּוּז וַחֲמִשָּׁה בְּתִשְּׁעָה בְּאָבְעָה וְבָבִיל הַמְּמִיד, וְהָבְקְעָה הָעִיר, בְּאָב. בְּשִׁבְעָה עָשָּׁר בְּתַמּוּז נִשְּׁתַבְּרוּ הַלּוּחוֹת, וּבְטַל הַתִּמִיד, וְהָבְקְעָה הָעִיר, וְשָׁרַף אַפָּסְמְמוֹם אֶת הַתּוֹרָה, וְהָעֶמִיד צֶלֶם בַּהֵיכָל. בְּתִשְּׁעָה בְאָב נִגְזַר עַל אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹא יִכְּנְסוּ לָאָרֶץ, וְחָרֵב הַבַּיִת בָּרְאשׁוֹנָה וּבַשְּׁנִיָּה, וְנִלְכְּדָה בֶּיתֵר, וְנֶחְרְשָׁה הָעִיר. מִשֶּׁנִּכְנַם אָב, מְמַעֲמִין בְשִּׁמְחָה:

The primary mistake was the sin of the Meraglim then everything came from that when you investigate the chet if the Meraglim, you'll understand the significance of the other tragedies as well.

#2

תענית דף כמ.

ותניא: אי אפשר לומר בשבעה - שהרי כבר נאמר בעשור, ואי אפשר לומר בעשור - שהרי כבר נאמר בשבעה. הא כיצד? בשבעה נכנסו נכרים לחיכל, ואכלו וקלקלו בו שביעי שמיני, ותשיעי סמוך לחשיכה הציתו בו את האור, והיה דולק והולך כל היום כולו...והיינו דאמר רבי יוחנן: אלמלי הייתי באותו הדור - לא קבעתיו אלא בעשירי, מפני שרובו של היכל בו נשרף. ורבנן: אתחלתא דפורענותא עדיפא. ובשניה, מנלן? דתניא: מגלגלין זכות ליום זכאי וחובה ליום חייב.

#3

שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנח במוצאי תשעה באב אין אוכלין בשר. א במ"ב לעת ערב הציתו אש בהיכל ונשרף עד שקיעת החמה ביום עשירי ומפני כך מנהג כשר שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין בליל עשירי ויום עשירי: הגה ויש מחמירין עד חצות היום ולא יותר)הגהות מיימוני(

#4

שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנד דברים האסורים בת"ב. ובו כ"ה סעיפים: כב מקום שנהגו לעשות מלאכה במ' באב עושין במקום שנהגו שלא לעשות אין עושין ובכ"מ ת"ח במלים וכל הרוצה לעשות עצמו ת"ח לענין זה עושה ואפילו במקום שנהגו שלא לעשות מותר ע"י אינו יהודי אפי' בביתו ופרקמטיא להרויח ולהשתכר במקום שנהגו שלא לעשות מלאכה אסור ובמקום שנהגו לעשות מותר אלא שממעט שאפי' משנכנס אב ממעטין מלישא וליתן:

הגה ולא נהגו באיסור מלאכה כ"א עד חצות)מנהגים(ונהגו להחמיר עד חצות בכל מלאכה שיש בה שיהוי קצת אפילו מעשה הדיום אבל דבר שאין בה שיהוי כגון הדלקת נרות או קשירה וכדומה מותרת ולחלוב הפרות מוב לעשות ע"י אינו יהודי אם אפשר באינו יהודי:

#5

שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנם מנהגי ת"ב ודין מילה בתשעה באב: ג ליל תשעה באב ויומו יושבים בבית הכנסת לארץ עד תפלת המנחה ועכשיו נהגו לישב על ספסליהם מיד אחר שיצאו מבה"כ שחרית ומאריכין עם הקינות עד מעם קודם חצות אין מדליקין נרות בלילה כ"א נר א' לומר לאורו קינות ואיכה:

#6

שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנם מנהגי ת"ב ודין מילה בתשעה באב. י: נוהגים שלא לשחום ושלא להכין צרכי סעודה עד אחר חצות:

#7

שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנה דיני תפילין וציצית במ' באב: א א(נוהגים שלא להניח תפילין בת"ב שחרית ולא מלית אלא לוכשים מלית קמן תחת בגדים בלא ברכה ובמנחה מניחים ציצית ותפילין ומברכים עליהם:

#8

שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנם מנהגי ת"ב ודין מילה בתשעה באב: ד אין אומרים תחנון)ולא סליחות()הגהות אשירי(במ"ב ואין נופלים על פניהם משום דמקרי מועד: Why do we fast on the 9th and not the tenth?

After chatzot we wear tefillin, we sit on chairs. Why do the laws of the fast get **less strict** as we get closer to the point of the actual burning of the Temple?

After the fast, we may have barbecues and allow marriages right away. But it is right after the Bait Hamikdosh was actually destroyed? Now we certainly should be saddened and not permit such joy!

Next Shabbos is called Shabbos Nachamu. What form of Nachama is there the week after the Beit Hamidkosh is destroyed and we are still in Galut? (In fact the month is called Nachama, but where is the comfort?

#9

תהלים פרק עט

א מִזְמֹוֹר לְאָׁסֶף אֱלֹקִים ְבָּאוּ גוֹיִם | בְּנֵחֲלָנִּךְ טִמְאוּ אֶת־הֵיכֵל קַדְשֶׁךְ שָׁמוּ אֵמִיִרוּ לְאָׁסֶף אֱלֹקִים ְבָּאוּ גוֹיִם | בְּנַחֲלָנִּךְ טִמְאוּ אֶת־הֵיכֵל קַדְשֶׁךְ שָׁמוּ אֶת־יִרְוּשָׁלַם לְעִיִּים: ב נַתְנוּ אֶת־נִּבְלַת עֲבָדִיֹּדְ מָאֲכָל לְעִוֹף הַשְּׁמָיִם בְּשַׂר חֲחִינִּוּ הַ עַד־מָה ה' תָּאֲנֵף לָנָצֵח תִּבְער כְּמוֹ־אֵשׁ לִשְׁכֵנִינוּ לַעַג וְשָׁכְּל לְעִוֹף הַשְּׁמְיִם בְּשָׁר חֲחָתִּךְ בְּשִׁר בְּשָׁר לְעִּג וְשָׁכְּל לְעִוֹף הַשְּׁמְיִם בְּשָׁר חְחִבְּיוֹ הִינְּיִם וְשָּׁר לְעִבְּיוֹ חְלְּבְּיִר בְּעִב בְּנִינוּ הַבְּעִר בְּמִבּיוֹ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לִא־יְדְּעְוֹּךְ וְאֶלֵּח תִּבְיִי בְּלִנוּ מְאָר־בְּעָר בְּמִוּרְ וְשְׁבְּר עְלֹיחָטִאְתִים לְמָעוֹ שְׁמֶּדְּי י לָמָח וֹ אִמְל־תִּנְים אֶלִּהְים אֶלְהַיִּם עְבְּבָּיִיךְ הַשְּׁבְיִים אֵלִּרְ יְשְׁבְּוֹים אֶלְּהִים אָבְּיִים וְשְּׁבְר לְנִינִּים לְבְּיִרְ הְשְׁבְּיִים וְאָבְיִים אָלְּהִים אֵבִּייִם וְבְּבִּיר עַל־חַטּאֹתִינוּ לְמַעוֹ שְׁמֶדִּי י לָמָח וּ הִשְּׁבְיוֹים אֵלְהִים אַלְּהָים אָלִּיתָם בְּבְּיִים לְבְּנִיתִים לְבְּנִיתְים לְבְיִר וְמִיתִּים לְבְּיִיתִּם לְּבְּיִים לְבְּיִים לְּבְּיִים לְנִינְיִים לְּבְיִיתְים לְּבְּיִבְּי הְוֹשְׁבְּייִי יִעְ נְמְבִּי בְּיִיתְים לְּבְּיִבְּי אְשְׁבִיתִים לְבְּבִּיי יִי בְּבְּרִים אְשְׁבִיי יִעְשְׁבְּי וּוְהְשִׁבְּ וֹשְׁבְּעִיתִים אָּבְּיוֹ בְּעָבְייִם לְבְּבְּיוֹ הְעָבְיִּים לְבְּיִיתְים אְשְׁבִי תְּמִבְּעִייִם לְּבְּבִּי בְּנְיִיתְ בְּבִּי בְּבְּעִיתְים אְשְּבִיי יִע וְשְבִּייִי יִע נְאֲבָּי לְשְׁבְּבְיוֹ בְּשְׁבְיוֹ בְּעִיתְים בְּבּייִים לְּבְבּיוֹב בְּיִיבְייִם לְּבְיבִּי יִי בְּנְבְיִיתִים לְּבְיבְים בְּעִיתְים בְּבּייִים לְּנִיתְים בְּעִיתְים בְּעִיתְים לְּבְיבְּיוֹ בְּבְיּים בְּעִיתְים בְּעוֹים בְּעִיתְים בְּעְבִיים בְּבְּיתְים בְּבְיים בְּיתְּים בְּבְייִם בְּבְּיתְים בְּבִיתְים בְּבּייִים עְּבִיבְיוּת וְבְּבְיוֹים בְּבְיוּבְיוֹ בְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּעִיתְים בְּבִּים בְּעִים בְּעִיבְיוּם בְּבְיוּם בְּעִים בְּבִּים בְּבִּים בְּעִיתְים בְּעִּבְּעוּם בְּבְּיִים בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּיבְיוֹם בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבִיתְיוּם בְּבְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּיִים בְּבְּים בְּבְּבְּים

Psalms Chapter 79

1 A Psalm of Asaph. O God, the heathen are come into Thine inheritance; they have defiled Thy holy temple; they have made Jerusalem into heaps. 2 They have given the dead bodies of Thy servants to be food unto the fowls of the heaven, the flesh of Thy saints unto the beasts of the earth. 3 They have shed their blood like water round about Jerusalem, with none to bury them. 4 We are become a taunt to our neighbours, a scorn and derision to them that are round about us. 5 How long, O LORD, wilt Thou be angry for ever? How long will Thy jealousy burn like fire? 6 Pour out Thy wrath upon the nations that know Thee not, and upon the kingdoms that call not upon Thy name. 7 For they have devoured Jacob, and laid waste his habitation. 8 Remember not against us the iniquities of our forefathers; let Thy compassions speedily come to meet us; for we are brought very low. 9 Help us, O God of our salvation, for the sake of the glory of Thy name; and deliver us, and forgive our sins, for Thy name's sake. 10 Wherefore should the nations say: 'Where is their God?' Let the avenging of Thy servants' blood that is shed be made known among the nations in our sight. 11 Let the groaning of the prisoner come before Thee; according to the greatness of Thy power set free those that are appointed to death; 12 And render unto our neighbours sevenfold into their bosom their reproach, wherewith they have reproached Thee, O Lord. 13 So we that are Thy people and the flock of Thy pasture will give Thee thanks for ever; we will tell of Thy praise to all generations.

#10

מדרש רבה איכה פרשה ד סימן יד

וכתיב שפך כאש חמתו, והדין כלה ה' את חמתו שפך חרון אפו, ויצת אש בציון, כתיב)תהלים ע"ט(מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך, לא הוה קרא צריך למימר אלא בכי לאסף נהי לאסף קינה לאסף, ומה אומר מזמור לאסף? אלא משל למלך שעשה בית חופה לבנו וסיידה וכיידה וציירה ויצא בנו לתרבות רעה, מיד עלה המלך לחופה וקרע את הוילאות ושיבר את הקנים ונטל פדגוג שלו איבוב של קנים והיה מזמר, אמרו לו המלך הפך חופתו של בנו חופתו של בנו ואת יושב ומזמר, אמר להם מזמר אני שהפך חופתו של בנו ולא שפך חמתו על בנו, כך אמרו לאסף הקב"ה החריב היכל ומקדש ואתה יושב ומזמר, אמר להם מזמר אני ששפך הקב"ה חמתו על העצים ועל ישראל, הדא הוא דכתיב ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה.

תוספות קידושין דף לא:

איסתייעא מילתא: שמקרא זה לבד דרש **מזמור לאסף** קינה לאסף מיבעי' ליה! ודרש שאמר אסף שירה על שכילה הקב"ה חמתו על העצים ועל האבנים שבביתו ומתוך כך הותיר פליטה מישראל שאלמלא כך לא נשתייר משונאי ישראל שריד ופליט וכן הוא אומר כלה ה' את חמתו ויצת אש בציון כך פירש בקונטרס

Rabbi Elazar Ha-Kalir in Kinot writes: #12

(איכה ישבה חבצלת השרון) כי כליה חויבתי כדור המבול

We could have been destroyed like in the generation of the flood

פסאו השית לחבול ונבול

Hakadosh Baruch Hu exposed His own throne, namely the Bait Hamikdosh to be destroyed instead.

#13

פרשת פקודי

כא אֵלֶה פְּקוּדֵי **הַמִּשְׁבָּן מִשְׁבַּן** הֵעֵדֶּת אֲשֶׁר פָּקָד עַל־פַּי משֶׁה עֲבֹדַת הַלְוּיִּם בְּיֵד[ׁ] אֵיתַמֵּר בֵּן־אָחֵרן הַכַּהָן:

21 These are the accounts of the tabernacle, even the tabernacle of the testimony, as they were rendered according to the commandment of Moses, through the service of the Levites, by the hand of Ithamar, the son of Aaron the priest.

מדרש רבה שמות פרשה נא סימן ה

ה ד"א משכן העדות...שאין להם מה למשכן אבל המשכן נתמשכן על ידיהם הוי אלה פקודי המשכן אל תהי קורא כן אלא המשכון.

Why destroy the Beit Hamikdosh? It didn't take part in the sinning? It is a collateral that it was taken away so that we can "repay" our debt to Hashem.

בעל הטורים ספר שמות פרק לח

כא אלה פקודי המשכן משכן. שנתמשכן ב' פעמים בשביל עונות ישראל...סך כמנין משכן שנים היה עדות ששכינה שורה בישראל, שבית ראשון עמד ת"י שנה כמנין משכן:

#15

Kinot Pg. 30

לך ה' הצדקה

לך ה' הצדקה בשני חורבנות שחרבו בבצענו ואנחנו קימים

Why is this a charity, a good thing. What possibly could be worse? If analyze the rest of this paragraph we thank Hashem for helping us with food in the Midbar, wars...this? this is really one of Hashem's greatest acts if kindness toward us.

#16

תענית דף ל.

אמר רב יהודה אמר רב: כך היה מנהגו של רבי יהודה ברבי אילעאי: ערב תשעה באב מביאין לו פת חרבה במלח, ויושב בין תנור לכיריים, ואוכל, ושותה עליה קיתון של מים, ודומה כמי שמתו מוטל לפניו.

Hamak Yenachem Etchem Betoch Shar Availya Zsion Veyerushaliyim. We must internalize that Hashem does things and expresses anger or tragedy to prevent worse potential tragedies.

The mourner of zion are comforted and we ask the private mourner to contemplate this notion on a personal level as well.

Why do we mourn in the opposite order of a private mourner? The necessity to have some degree of closer vs. Zecher Lachurban.

#17

שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנז לומר נחם ועננו בתשעה באב:

א בת"ב אומר בבונה ירושלים נחם ה' אלהינו את אבלי ציון וכו' ועננו בשומע תפלה ואם לא אמר לא זה ולא זה אין מחזירין אותו: הגה והמנהג פשוט שאין אומרים נחם רק בתפלת מנחה של ת"ב לפי שאז הציתו במקדש אש ולכן מתפללים אז על הנחמה)רוקח ואבודרהם(מי שאכל בת"ב יאמר נחם בברכת המזון)מהרי"ל(:

It appears that according to the Mechaber, Nachem is recited by all the Tefillot of Tisha B'Av. Why would the Rema say that it is only said at Mincha, the time in which the Bait Hamikdoesh began to burn?

The Behag explains why we do not say Anaynu in our Shmneh Esray until Mincha time is because we may not complete the fast and then we were lying that we were fasting when we may not. By Mincha, you only have few minutes left, so certainly the fast will be completed.

Or, as we are saying, you can't say Nachem in the morning when a person is crying uncontrollably, with their life on the balance. Only after the wrath of Hashem was turned to he stones and bricks can we receive words of Nechama and recite this Tefillah.

the statement to the mourner too of Hamakom teaches us this as well. You can't console someone seconds after the person's relative died, for they are inconsolable. Only afterwards, by chatzot when we turn from a nation of hopelessness to a nation of hope. We start with lamentations, Eicha, Kinot, crying, sitting on the floor. We then afterwards, transform the mood of the day from Yomay Avaylut to a Taanit Tsibor.

#18

שלחן ערוך אורח חיים סימן תקנט מנהגי ת"ב ודין מילה בתשעה באב:
ד הגה וקורין בתורה וקורין כי תוליד בנים ומפטירין בירמיה אסוף אסיפם
וכל הקדישים שאומרים אחר איכה עד שיוצאים למחר מב"ה אין אומרים
תתקבל ואין אומרים אל ארך אפים)טור ומנהגים(ולא למנצח)מנהגים(ולא
פטום הקטורת)מרדכי(ואין צריך לשנות מקומו בת"ב:

מגילת איכה

ח גַם כַּי אָזְעַק וָאֲשַׁוֹּעַ שָׂתַם תִּפִּלְתִיי

קינות

עיני היקתה לחזון (זְכַרְיָה) בֵּן־בֵּרֵכְיָה

#19

זכריה פרק ח'

ד כַּה אָמַר ה' צְבָאׁוֹת **עֻד גִשְׁבוּ וְזְקנִים וּוְקַנוֹת בִּרְחֹבִוֹת יְרְוּשָׁלָסֵ** וְאַישׁ מִשְׁעַנְתְּוֹ בְּנָדָוֹ מֵרָב נָמִים: ה וּרְחֹבַוֹת הָעִיר יִמָּלְאוּ יְלָדָים וְילָדֻוֹת מְשַׂחֲקִים בִּרְחִבֹתֵיהָ:

4 Thus saith the LORD of hosts: There shall yet old men and old women sit in the broad places of Jerusalem, every man with his staff in his hand for very age. 5 And the broad places of the city shall be full of boys and girls playing in the broad places thereof.

מכות דף כד:

שוב פעם אחת היו עולין לירושלים, כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם.
כיון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן
בוכין ור"ע מצחק. אמרו לו: מפני מה אתה מצחק? אמר להם: מפני מה אתם
בוכים? אמרו לו, מקום שכתוב בו:)במדבר א'(והזר הקרב יומת ועכשיו
שועלים הלכו בו ולא נבכה? אמר להן: לכך אני מצחק, דכתיב:)ישעיהו ח'(
ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בין יברכיהו, וכי מה ענין
אוריה אצל זכריה? אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני אלא, תלה
הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה, באוריה כתיב:)מיכה ג'(לכן
בגללכם ציון שדה תחרש]וגו',[בזכריה כתיב:)זכריה ח'(עוד ישבו זקנים
בגללכם ציון שדה תחרש , עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה - הייתי
וזקנות ברחובות ירושלם, עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה - הייתי
מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה מתקיימת. בלשון הזה אמרו לו: עקיבא, ניחמתנו
עקיבא, ניחמתנו.

תוספות קידושין דף לא:

משל לשפחה שהלכה לשאוב מים מן הבאר ונפל כדה לבאר והיתה מצטערת ובוכה עד שבאתה שפחת המלך לשאוב ובידה כלי של זהב ונפל אותו כלי שם התחילה הראשונה לשורר ואמרה עד עכשיו לא הייתי סבורה שיוציא שום אדם כדי שהוא של חרס מן הבאר שאינו נחשב ועכשיו מי שיוציא אותו של זהב יוציא כדי עמו כך בני קרח שהיו בלועים כשראו שטבעו בארץ שעריה אמרו שירה אמרו מי שיוציא השערים יוציא גם אותנו לכך אמר אסף מזמור...:

We must be as one to reach this level. We may not deserve it but if we connect to our Avot, then Hashem will spare us.